

Καθὼς ἐν τῷ μέσῳ τρομερᾶς καταιγίδος μικρά τις γωνία γῆς εὐφυῶς κειμένη καὶ μὴ παρέχουσα εἰς τὴν θύελλαν ἄλλην λαβὴν ἐκτός ταπεινῆς τινος χλόης δέχεται μόνον τὴν βροχὴν καὶ γίνεται εὐκαρποτέρα ἐκ τῆς καταστροπτικῆς ταύτης μάστιγος, οὕτω καὶ ἡ Ἑλλάς ἐν διαστήματι εἰκοσιπενταετίας ἐκέρδαινε τὴν πρόοδον αὐτῆς ἐκ τῶν αὐτῶν παραχῶν, ἐξ ὧν ἡ Εὐρώπη κατεστράφη. Ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις ἠπειλεῖ νὰ κατεδαφίση πᾶν κοινωνικὸν οἰκοδόμημα. Οἱ θρόνοι κατεκλονίζοντο μέχρι θεμελίων, πάντες δὲ ἐφοβοῦντο τὸ ρόπαλον ἐκεῖνο τοῦ Ἡρακλέους εἴτε ὕλικῶς, εἴτε ἠθικῶς θεωρούμενον. Μόνον ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις, βλέπουσα τοὺς χριστιανοὺς κατασφαζομένους συναλλήλως, ἠλλάλαζεν ἀπλήστως καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ὁ προφήτης αὐτῆς εἰσακούσας τέλος τῶν πιστῶν, διήγειρε τὸν κύνα κατὰ τοῦ κάπρου καὶ τὸν κάπρον κατὰ τοῦ κυνός. Ἄλλ' ἡ ἀγαλλίασις αὐτῆ ὀλίγον διήρκεσεν. Ἄν καὶ μεμακρυσμένη τῶν τόπων, ὅπου ἡ Γαλλία διεύθυνε τὰς προσβολὰς, ἡ ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία προσεβλήθη εὐθὺς ὑπὸ τῶν δημοκρατῶν κατὰ τὰ εὐαισθητότατα αὐτῆς μέρη. Ἡ κατάκτησις τῆς ἀγίας γῆς τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος,